

OBSAH.

ČÁST I.

UROVNÁVÁNÍ STÁTNÍCH SPORŮ.

Kapitola I. Přátelské urovnávání státních sporů.

I. O státních sporech a jejich přátelském urovnávání vůbec.

	Strana
§ 1. Právní a politické spory mezinárodní	3
§ 2. Mezinárodní právo nezabývá se výlučně spory právními	4
§ 3. Přátelské urovnávání sporů na rozdíl od vynuceného	4

II. Vyjednávání.

§ 4. V čem záleží vyjednávání	6
§ 5. Mezinárodní vyšetřující komise	6
§ 6. Výsledek vyjednávání	9

III. Přátelské služby a prostředkování.

§ 7. Příležitost k přátelským službám a prostředkování	10
§ 8. Právo a povinnost nabízet, žádati a prokazovati přátelské služby a prostředkování	11
§ 9. Přátelské služby na rozdíl od prostředkování	11
§ 10. Přátelské služby a prostředkování podle haagské arbitrážní Úmluvy	12
§ 11. Význam přátelských služeb a prostředkování	14

IV. Arbitráž.

§ 12. Pojem arbitráže	16
§ 13. Smlouva o arbitráži	16
§ 14. Kdo má rozhodovati?	17
§ 15. Podle kterých zásad rozhodčí postupují a rozhodují	17
§ 16. Závaznost výroku rozhodčích	18
§ 17. Které spory mohou býti rozhodnuty arbitráží	19
§ 17 a. Arbitráže podle Úmluvy Společnosti národů	21
§ 18. Význam řízení rozhodčího	22

V. Řízení rozhodčí podle haagské Konvence.

§ 19. Rozhodčí soudnictví vůbec	24
§ 20. Smlouva arbitrážní a jmenování rozhodčích	25

	Strana
§ 21. Jak postupuje rozhodčí soud a jak se postupuje před ním	27
§ 22. Výrok rozhodčí	28
§ 23. Závaznost výroku	29
§ 24. Výrok jest závazný pouze pro strany	29
§ 25. Náklady řízení rozhodčího	29
§ 25 a. Arbitráž sumárním řízením	30

VI. Společnost národů a spory států.

§ 25 b. Společnost národů činitelem ve sporech států	30
§ 25 c. Povinnosti Společnosti	31
§ 25 d. Povinnosti členů, zapletených ve spor: vyšetřování Rady	31
§ 25 e. Vyšetřování Shromáždění	33
§ 25 f. Návrh na mezinárodní soudní dvůr	33
§ 25 g. Spory, do nichž jsou zapleteni nečlenové	33

Kapitola II. Nucené urovnávání sporů mezi státy.

I. O donucovacích prostředcích k urovnání sporů mezi státy vůbec.

§ 26. Pojem a druhy donucovacích prostředků urovnávacích	35
§ 27. Prostředky donucovací na rozdíl od války	36
§ 28. Prostředky donucovací na rozdíl od ultimata a demonstrací	37

II. Retorse.

§ 29. Pojem a ráz retorse	38
§ 30. Kdy je retorse ospravedlněna	38
§ 31. Jak se vykonává retorse	39
§ 32. Význam retorse	39

III. Represálie.

§ 33. Pojem represálií na rozdíl od retorse	40
§ 34. Represálie přípustny pro všechny mezinárodní delikty	40
§ 35. Represálie přípustné pouze pro delikty mezinárodní	41
§ 36. Vykonávání represálií	42
§ 37. Předměty represálií	43
§ 38. Represálie pozitivní a negativní	44
§ 39. Represálie musí být úměrné	44
§ 40. Embargo	45
§ 41. Represáliím musí předcházeti vyjednávání a musí se skončiti, dá-li se náhrada škody	46
§ 42. Represálie v míru na rozdíl od represálií ve válce	46
§ 43. Význam represálií	46

IV. Mírová blokáda.

§ 44. Vývoj praxe mírové blokády	47
§ 45. Přípustnost mírové blokády	49

VI. Odškodnění (kompensace).

- § 259 a. Vznik zásady odškodnění za porušení zákonů válečných 327
 § 259 b. Odškodnění za porušení haagských Pravidel 327

Kapitola VII. Konec války a postliminium.

I. O ukončení války vůbec.

- § 260. Válka je stav dočasný 329
 § 261. Trojí způsob ukončení války 329

II. Prosté zastavení nepřátelství.

- § 262. Výjimečné případy prostého zastavení nepřátelství 330
 § 263. Účinek ukončení války prostým zastavením nepřátelství 330

III. Podrobení.

- § 264. Podrobení na rozdíl od dobytí 331
 § 265. Podrobení, formální konec války 332

IV. Mírová smlouva.

- § 266. Mírová smlouva nejčastěji ukončuje válku 334
 § 267. Mírová jednání 334
 § 268. Preliminář mírový 335
 § 269. Forma a části mírových smluv 336
 § 270. Kompetence uzavíratí mír 337
 § 271. Datum míru 338

V. Účinky mírové smlouvy.

- § 272. Obnovení mírového stavu 339
 § 273. Zásada „Uti possidetis“ 340
 § 274. Amnestie 340
 § 275. Propouštění válečných zajatců 342
 § 276. Obnovení smluv 343

VI. Provádění mírové smlouvy.

- § 277. Jak se provádí mírová smlouva 343
 § 278. Porušení mírové smlouvy 344

VII. Postliminium.

- § 279. Pojem postliminia 345
 § 280. Postliminium podle mezinárodního práva na rozdíl od postliminia podle práva vnitrostátního 346
 § 281. Obživení dřívějšího stavu věcí 347
 § 282. Platnost zákonných činů 347
 § 283. Neplatnost činů nezákonných 348
 § 284. Po mezivládí není postliminia 348

ČÁST III. NEUTRALITA.

Kapitola I. O neutralitě vůbec.

I. Vývoj instituce neutrality.

	Strana
§ 285. Neutralita byla neznáma ve starověku	353
§ 286. Neutralita ve středověku	354
§ 287. Neutralita v 17. století	355
§ 288. Pokrok neutrality v 18. století	356
§ 289. První ozbrojená neutralita	357
§ 290. Francouzská revoluce a Druhá ozbrojená neutralita	360
§ 291. Neutralita během 19. století	362
§ 292. Neutralita ve 20. století	364

II. Podstatné znaky neutrality.

§ 293. Pojem neutrality	368
§ 294. Neutralita je stanoviskem nestrannosti	369
§ 295. Neutralita jakožto chování, z něhož plynou práva a povinnosti	370
§ 296. Neutralita je chováním státu	371
§ 297. V době neutrality nepřerušují se styky mezi neutrály a válečnými mocnostmi	372
§ 298. Neutralita je chováním v době války (neutralita za války občanské)	373
§ 299. Neutralitu musí strany válečné uznati	374

III. Různé druhy neutrality.

§ 300. Trvalá neutralita	376
§ 301. Obecná a částečná neutralita	376
§ 302. Dobrovolná a smluvní neutralita	376
§ 303. Ozbrojená neutralita	377
§ 304. Blahovolná neutralita	377
§ 305. Úplná a kvalifikovaná neutralita	377
§ 306. Historické příklady kvalifikované neutrality	379

IV. Počátek a konec neutrality.

§ 307. Neutralita počíná se nabytím vědomosti o započetí války	380
§ 308. Počátek neutrality ve válce občanské	381
§ 309. Založení neutrality deklaracemi	381
§ 310. Vnitrostátní zákony o neutralitě	381
§ 311. Britský zákon o verbování do cizích vojsk	382
§ 312. Konec neutrality	383

Kapitola II. Vztahy mezi válčícími a neutrály.

I. Práva a povinnosti vyplývající z neutrality.

§ 313. Chování se neutrálu a válčících všeobecně	385
§ 314. Jaká jsou práva a povinnosti válčících a neutrálu	385
§ 315. Pochybná práva a povinnosti neutrálu	386
§ 316. Obsah povinnosti k nestrannosti	387
§ 317. Povinnost nestrannosti nabývala před světovou válkou stále větší a větší intenzity	389
§ 318. Obsah povinnosti válčících stran chovati se k neutrálu tak, aby to odpovídalo jich nestrannosti	389
§ 319. Obsah povinnosti nebrániti stykům neutrálu s nepřitelem	390

II. Neutrállové a vojenské operace.

§ 320. Nepřátelství se strany neutrálu a proti nim	394
§ 321. Dodávání vojska a válečných lodí válčícím stranám	396
§ 322. Občané neutrálního státu, bojující ve vojsku válčících mocností	397
§ 323. Transport vojska a válečného materiálu neutrálním územím	398
§ 324. Doprava raněných neutrálním územím	400
§ 325. Průchod válečných lodí	401
§ 326. Okupace neutrálního území válčící stranou	402
§ 327. Kořistní soudy na neutrálním území	403
§ 328. Kořisti válčících stran v neutrálních přístavech	403
§ 328 a. Případ lodí „Appam“	405

III. Neutrállové a vojenské přípravy.

§ 329. Sklady a továrny na neutrálním území	406
§ 330. Sbíráání vojska a pod.	407
§ 331. Průchod skupin mužů, kteří mají úmysl vstoupiti do vojska	408
§ 332. Organisoání nepřátelských výprav	408
§ 333. Použití neutrálního území jakožto základny pro námořní operace	409
§ 334. Stavba a výstroj lodí určených k námořním operacím	414
§ 335. Případ Alabama a „Tři pravidla washingtonská“	416

IV. Neutrální asyl pro vojsko pozemní, válečný materiál a letce.

§ 336. O neutrálním asylu vůbec	419
§ 337. Neutrální území a váleční zajatci	420
§ 338. Zběhové a uprchlíci na neutrální území	422
§ 339. Neutrální území a uprchlé oddíly	423
§ 340. Neutrální území a nekombatantní členové válečných sil válčících	424
§ 341. Neutrální území a válečný materiál válčících	425

V. Neutrální asyl pro síly námořní a ztroskotaný válečný materiál.

§ 342. Asyl pro síly námořní na rozdíl od asylu pro síly pozemní	427
§ 343. Neutrál má volnost poskytnouti či odmítnouti asyl námořním silám válečným	427
§ 344. Asyl válečným lodím v tisi	428
§ 344 a. Asyl pro ponorky	428
§ 345. Exteritorialita válečných lodí v době asylu	429
§ 346. Úlevy válečným lodím v asylu	430
§ 347. Zneužití asylu musí být zabráněno	431
§ 348. Neutrální válečné lodi jakožto asyl	432
§ 348 a. Neutrální území a vojíní i námořníci ze ztroskotaných lodí	434

VI. Dodávky a půjčky válčícím státům.

§ 349. Dodávky se strany neutrálů	441
§ 350. Dodávky se strany poddaných neutrálního státu	442
§ 351. Půjčky a podpory se strany neutrálů	445
§ 352. Půjčky a podpory se strany občanů neutrálních států	445

VII. Služby válčícím stranám.

§ 353. Lodivodství	447
§ 354. Doprava se strany neutrálů	448
§ 355. Doprava neutrálními obchodními lodmi a vagony neutrálních soukromých majitelů	448
§ 356. Informace o vojenských a námořních operacích	449

VIII. Porušení neutrality.

§ 357. Porušení neutrality v užším a širším slova smyslu	453
§ 358. Porušení neutrality na rozdíl od skončení neutrality	453
§ 359. Následky porušení neutrality	454
§ 360. Neutrálové nesmějí nechat bez povšimnutí porušení neutrality spáchané válčícím	455
§ 361. Případy lodí General Armstrong a Dresden	456
§ 362. Jak se vymáhá náhrada od válčících pro porušení neutrality	457
§ 363. Nedbalost na straně neutrálů	459
§ 363 a. Kladení podmořských dotykových min neutrály	460

IX. Právo angarie.

§ 364. Původní právo angarie	461
§ 365. Moderní právo angarie	464
§ 366. Právo angarie a neutrální vagonový materiál	466
§ 367. Právo angarie není odvozeno z neutrality	467

Kapitola III. Blokáda.

I. Pojem blokády.

§ 368. Definice blokády	469
§ 369. Blokáda strategická a obchodní	470
§ 370. Blokáda musí býti obecnou	471
§ 371. Blokáda vjezdu a výjezdu	471
§ 372. Která místa možno blokádou uzavřítí	472
§ 373. Blokáda mezinárodních řek	472
§ 373 a. Blokáda úžin	473
§ 374. Ospravedlnění blokády	473

II. Zřízení blokády.

§ 375. Kompetence ke zřízení blokády	474
§ 376. Prohlášení a notifikace blokády	475
§ 377. Lhůta k odjezdu neutrálních lodí	477
§ 378. Skončení blokády	478

III. Efektivnost blokády.

§ 379. Blokáda efektivní na rozdíl od fiktivní	479
§ 380. Podmínky efektivnosti blokády	479
§ 381. Stupeň nebezpečí zakládající efektivnost	481
§ 382. Přerušeni efektivnosti	482

IV. Porušení blokády.

§ 383. Definice porušení blokády	483
§ 384. Není porušení, nebyla-li blokáda notifikována	483
§ 385. Dřívější prakse v otázce, co zakládá pokus o porušení blokády	485
§ 385 a. Co je pokusem o porušení blokády podle neratifikované Deklarace londýnské	487
§ 386. Kdy se vjezd nepokládá za porušení blokády	489
§ 387. Kdy se výjezd nepokládá za porušení blokády	490
§ 388. Průchod neblokovaným kanálem není porušením blokády	490

V. Následky porušení blokády.

§ 389. Zajetí lodí porušivších blokádu	491
§ 390. Tresty za porušení blokády	492

VI. Tak zvaná blokáda na dlouhou vzdálenost.

§ 390 a. Pojem blokády na dlouhou vzdálenost	493
§ 390 b. Isolování centrálních císařství za války světové	496

Kapitola IV. Kontraband.

I. Pojem kontrabandu.

§ 391. Definice válečného kontrabandu	500
§ 392. Absolutní a podmíněný kontraband a zboží volné	502
§ 393. Druhy zboží, jež jsou absolutním kontrabandem	503
§ 394. Druhy zboží, jež jsou kontrabandem podmíněným	506
§ 395. Podstatnou známkou kontrabandu je jeho určení pro nepřítel	510
§ 396. Zboží volné	513
§ 396 a. Zboží, určené k potřebě dopravních lodí, nebo pro raněné	513
§ 397. Lodi jako kontraband	514

II. Dopravování kontrabandu.

§ 398. Dopravování kontrabandu je trestno podle vnitrostátních zákonů válčících	515
§ 399. Přímé dopravování kontrabandu	517
§ 400. Dopravování kontrabandu oklikou	518
§ 401. Nepřímé dopravování kontrabandu. (Teorie o nepřetržitém transportu)	520
§ 402. Příklad lodi Bundesrath	521
§ 403. Podporování teorie o nepřetržité dopravě kontinentálními spisovateli	523
§ 403 a. Deklarace londýnská vzhledem k teorii o nepřetržité cestě a praxe za války světové	525

III. Důsledky dopravování kontrabandu.

§ 404. Zajetí pro dopravování kontrabandu	527
§ 405. Trest za dopravování kontrabandu podle dosud platné praxe	529
§ 406. Trest za dopravu kontrabandu podle Deklarace londýnské	532
§ 406 a. Zabavení kontrabandu bez zabavení lodí	533

Kapitola V. Stranické služby.

I. Různé druhy stranických služeb.

§ 407. O stranických službách vůbec	536
§ 408. Doprava osob nepříteli	537
§ 409. Dopravování zpráv nepříteli	542
§ 410. Stranické služby, jež zakládají ráz nepřátelský	543

II. Důsledky stranických služeb.

§ 411. Zajetí pro stranické služby	545
§ 412. Tresty za stranické služby	546

§ 413. Zadržení nepřátelských osob a depeší bez zabavení lodí	548
§ 413 a. Zajetí nepřátelských záložníků za světové války	550

Kapitola VI. Prohlídka, zajetí a proces neutrálních lodí.

I. Prohlídka.

§ 414. Pojem práva prohlídky	553
§ 415. Právo prohlídky, kým, kdy a kde se vykonává	553
§ 416. Jen soukromé lodí mohou býti prohlíženy	554
§ 417. Lodí s průvodem	554
§ 418. Není obecně platných norem o způsobu provádění prohlídky	556
§ 419. Zastavení lodí za účelem prohlídky	557
§ 420. Kontrola	557
§ 421. Vyšetřování	558
§ 421 a. Dopravení lodí do přístavu k vyšetření	559
§ 422. Následky odporu proti prohlídce	560
§ 423. Co je odporem?	560
§ 424. Plavba s nepřátelským průvodem rovná se odporu	561
§ 425. Odpor neutrálního průvodce	562
§ 426. Chybící listiny	562
§ 427. Zničení, falšování a zatažení listin	563
§ 428. Dvoji a falešné listiny	563
§ 428 a. Loď, jež má neutrální určení, zastaví v nepřátelském přístavě	564

II. Zajetí.

§ 429. Důvody a způsob zajetí	565
§ 430. Účinky zajetí neutrálních lodí a jich doprava do přístavu	566
§ 431. Zničení neutrální kořisti	566
§ 431 a. Zničení neutrálních kořisti za světové války	569
§ 432. Výkup a opětné zajetí zajaté neutrální kořisti	570
§ 433. Propuštění po zajetí	571

III. Proces proti zajatým neutrálním lodím.

§ 434. Proces proti zajaté loď je věcí vnitrostátní	572
§ 435. Výsledek procesu	576
§ 436. Proces po uzavření míru	576
§ 437. Protesty a nároky neutrálů po procesu	578

Kapitola VII. Proponovaný kořistní soud mezinárodní.

I. Návrhy mezinárodních kořistních soudů.

§ 438. Starší projekty	579
§ 439. Německý projekt z r. 1907	581

	Strana
§ 440. Britský projekt z r. 1907	581
§ 441. Konvence XII. Druhé haagské konference	582
II. Haagský projekt mezinárodního kořistního soudu.	
§ 442. Soud	583
§ 443. Kompetence	583
§ 444. Jakých právních norem se užívá	585
§ 445. Jednání a rozsudek	585
§ 446. Žaloby na náhradu škody místo odvolání	586
§ 447. Nynější stav Haagského projektu	587
Rejstřík	588

	Strana
§ 46. Mírová blokáda a lodi třetích států	50
§ 47. Blokáda mírová a lodi blokovaneho státu	51
§ 48. Způsob mírové blokády	51
§ 49. Význam mírové blokády	52

V. Intervence.

§ 50. Intervence na rozdíl od účastenství ve sporu	52
§ 51. Způsob intervence	53
§ 52. Doba intervence	54

VI. Hospodářský bojkot.

§ 52 a. Tak zvaný hospodářský bojkot	54
--	----

ČÁST II.

VÁLKA.

Kapitola I. O válce vůbec.

I. Charakteristika války.

§ 53. Válka není činem nezákonným	59
§ 54. Pojem války	61
§ 55. Válka je zápas	61
§ 56. Válka je zápas mezi státy	62
§ 57. Válka je zápas mezi státy pomocí jejich branné moci	63
§ 57 a. Jak se vyvinul v poslední době rozdíl mezi brannou mocí a civilisty	66
§ 58. Válka je zápas mezi státy za účelem vzájemného přemožení	67
§ 59. Válka občanská	68
§ 60. Válka guerilla	69

II. Příčiny, druhy a cíle války.

§ 61. Pravidla válčení nezávisí na příčinách války	71
§ 62. Příčiny války	72
§ 63. Spravedlivé příčiny války	73
§ 64. Příčiny na rozdíl od záminek k válce	74
§ 65. Různé druhy válek	75
§ 66. Cíle války	75

III. Právo válečné.

§ 67. Původ práva válečného	76
§ 68. Nejdůležitější vývojové stupně práva válečného	78
§ 69. Závaznost zákonů válečných	82

IV. Oblast válečná.

§ 70. Oblast válečná na rozdíl od bojiště	84
§ 71. Zvláštní oblast každé války	84
§ 72. Vyloučení z oblasti válečné neutralisací	87
§ 73. Domnělé vyloučení Baltického moře z oblasti válečné	89

V. Válčící.

§ 74. Způsobilost vstoupiti do války (facultas bellandi)	90
§ 75. Možnost na rozdíl od způsobilosti státi se válčícím státem	91
§ 76. Povstalci jako moc válčící	92
§ 76 a. Příklad československý	92
§ 77. Hlavní a vedlejší válčící strany	93

VI. Branná moc válčících.

§ 78. Pravidelné vojsko a loďstvo	94
§ 79. Nebojující členové branné moci	95
§ 80. Sbory nepravidelné	96
§ 81. Odvody en masse	97
§ 82. Sbory barbarské	98
§ 83. Soukromé lodí kořistní (Privateers)	99
§ 84. Přeměněné lodí obchodní	100
§ 85. Mužstvo obchodních lodí	103
§ 86. Desertéři a zrádci	105

VII. Ráz nepřátelský.

§ 87. O nepřátelském rázu vůbec	106
§ 88. Nepřátelský ráz jednotlivců	107
§ 88 a. Nepřátelský ráz korporací	112
§ 89. Nepřátelský ráz lodí	113
§ 90. Nepřátelský ráz zboží	117
§ 91. Postoupení nepřátelských lodí	120
§ 92. Postupování zboží na lodích nepřátelských	123

Kapitola II. Vypuknutí války.

I. Začátek války.

§ 93. O začátku války vůbec	126
§ 94. Vyhlášení války	128
§ 95. Ultimatum	130
§ 96. Zahajovací nepřátelské činy válečné	131

II. Účinky vypuknutí války.

§ 97. Obecné účinky vypuknutí války	133
§ 98. Přerušeni styků diplomatických a činnosti konsulární	133

	Strana
§ 99. Rušení smluv	134
§ 100. Povážlivé postavení poddaných válčících států na území nepřátelském	136
§ 100 a. Persona standi in judicio na území nepřátelském	139
§ 101. Vzájemné styky zvláště obchodní mezi poddanými válčících států	142
§ 102. Postavení majetku válčících ve státě nepřátelském	146
§ 102 a. Účinek vypuknutí války na loď obchodní	150

Kapitola III. Válka na zemi.

I. O válce na zemi vůbec.

§ 103. Snažení a prostředky ve válce na zemi	155
§ 104. Zákonné a nezákonné provádění války na zemi	155
§ 105. Objekty prostředků válčení	156
§ 106. Válčení na zemi na rozdíl od válčení na moři	156

II. Násilí proti osobám nepřátelským.

§ 107. O násilí proti nepřátelským osobám vůbec	157
§ 108. Zabíjení a zraňování bojujících	157
§ 109. Kdy lze odmítnouti ušetření	158
§ 110. Zákonné a nezákonné prostředky, jak zabíjetí a zraňování bojující	159
§ 111. Výbušné kulky	160
§ 112. Kulky rozpínavé (dum-dum)	160
§ 113. Střely, které rozšiřují dusivé nebo otravné plyny	161
§ 114. Násilí řízené z letadel	161
§ 115. Násilí proti nebojujícím členům branné moci	161
§ 116. Násilí proti soukromým osobám nepřátelským	162
§ 117. Násilí proti hlavě nepřátelského státu a proti úředníkům v důležitém postavení	164

III. Zacházení s raněnými a mrtvými.

§ 118. Původ ženevské konvence	165
§ 119. Ranění a nemocní	167
§ 120. Sanitní jednotky, ústavy a materiál	168
§ 121. Personál	169
§ 122. Transport při vyklizování	170
§ 123. Zřetelný odznak	171
§ 124. Zacházení s padlými	171
§ 124 a. Jak se brání zneužívání	172

IV. Zajetí.

§ 125. Vývoj mezinárodního práva v otázce zajetí	173
§ 126. Zacházení s válečnými zajatci	175

	Strana
§ 127. Kdo má nárok na to, aby se stal zajatcem	177
§ 128. Disciplína	178
§ 129. Propuštění na čestné slovo	178
§ 130. Kancelář informační	179
§ 131. Pomocné spolky	180
§ 131 a. Váleční zajatci za války světové	180
§ 132. Kdy se skončí zajetí	181

V. Přivlastňování a užívání veřejného majetku nepřátelského.

§ 133. Přivlastňování všeho nepřátelského majetku není přípustné .	183
§ 134. Majetek nemovitý	184
§ 135. Nemovitý majetek obcí a náboženských, dobročinných a podobných ústavů	184
§ 136. Užívání veřejných budov	184
§ 137. Movitý veřejný majetek	185
§ 138. Movitý majetek obcí a ústavů náboženských, dobročinných a pod.	185
§ 138 a. Movitý majetek veřejný za války světové	186
§ 139. Kořist na bojišti	186

VI. Přivlastňování a užívání soukromého majetku nepřátelského.

§ 140. Nemovitý majetek soukromý	188
§ 141. Soukromý materiál válečný a prostředky dopravní	188
§ 142. Díla umělecká a vědecká, historické památky	189
§ 143. Jiný soukromý majetek osobní	189
§ 143 a. Movitý majetek soukromý za války světové	190
§ 144. Kořist na bojišti	190
§ 145. Soukromý majetek nepřátelský přinesený na území válčícího	191

VII. Rekvisice a kontribuce.

§ 146. Válka musí živiti válku	192
§ 147. Rekvisice zboží a ubytování	194
§ 148. Kontribuce	195

VIII. Ničení nepřátelského majetku.

§ 149. Svévolné ničení zakázáno	196
§ 150. Ničení za účelem útoku a obrany	197
§ 151. Ničení při pochodu, výzvědech a při vedení vojenského transportu	198
§ 152. Ničení zbraní, střeliva a zásob	198
§ 153. Ničení historických památek, děl uměleckých a pod.	198
§ 154. Obecné pustošení	199

IX. Útok, obléhání a bombardování.

§ 155. Kdy je útok, obléhání a bombardování po právu	200
§ 156. Jak se provádí útok	202
§ 157. Jak se provádí obléhání	202
§ 158. Jak se provádí bombardování	203

X. Vyzvědačství a válečná zrada.

§ 159. Dvojitý ráz vyzvědačství a válečné zrady	206
§ 160. Vyzvědačství na rozdíl od polních hlídek a služby kurýrní	207
§ 161. Trest za vyzvědačství	208
§ 162. Válečná zrada	209

XI. Lsti válečné.

§ 163. Ráz lstí válečných	210
§ 164. Různé druhy lstí válečných	210
§ 165. Úskok na rozdíl od věrolomnosti	212

XII. Okupace nepřátelského území.

§ 166. Okupace je předmětem války	213
§ 167. Kdy nastává okupace	215
§ 168. Konec okupace	218
§ 169. Práva a povinnosti okupujícího vůbec	218
§ 170. Práva okupujícího pokud jde o obyvatelstvo	220
§ 171. Postavení vládních úředníků a obecních činovníků po dobu okupace	224
§ 172. Postavení soudů za okupace	224

Kapitola IV. Válčení na moři.

I. O válčení na moři vůbec.

§ 173. Snahy a prostředky válčení na moři	227
§ 174. Zákonná a nezákonná praxe námořního válčení	228
§ 175. Předměty a prostředky válčení na moři	229
§ 176. Vývoj mezinárodního práva o soukromém majetku na moři	229
§ 177. Deklarace pařížská	230
§ 178. Zásada přivlastňování soukromých lodí nepřátelských a nepřátelského zboží na nich	232
§ 179. Kodifikace práva námořního válčení	235

II. Útok na nepřátelské lodě a jejich zabavování.

§ 180. Důležitost útoku na nepřátelské lodě a jejich zabavování	236
§ 181. Kdy je útok po právu	237
§ 182. Jak se útočí	239
§ 182a. Podmořské miny dotykové	239
§ 183. Povinnost ušetřiti nepřítel	242

	Strana
§ 184. Zabavování	242
§ 185. Účinek zabavení	242
§ 186. Nedotknutelnost lodí, které mají poslání náboženské, vědecké nebo dobročinné	243
§ 187. Imunita lodí rybářských a malých člunů, kterých se užívá pro místní obchod	245
§ 188. Imunita lodí obchodních při vypuknutí války, na cestě do přístavu válčícího státu a na cestě z něho	246
§ 189. Lodi v tísní	247
§ 190. Imunita nemocničních a parlamentářských lodí	247
§ 191. Imunita poštovních lodí a pošty dopisové	247

III. Přivlastňování a ničení nepřátelských lodí obchodních.

§ 192. Kořistní soudy	250
§ 193. Doprava kořisti do přístavu kořistního soudu	252
§ 194. Zničení kořisti	253
§ 194 a. Ničení ukořistěných lodí ponorkami	255
§ 195. Vykoupení kořisti	256
§ 196. Ztráta kořisti, zvláště zpětné zajetí	257
§ 197. Osud kořisti	258
§ 198. Lodi, které patří poddaným neutrálních států, ale plují pod vlajkou nepřátelskou	259
§ 199. Lodi, které plují pod vlajkou neutrální	259
§ 200. Zboží prodané neutrálním in transitu	259

IV. Násilí proti osobám nepřátelským.

§ 201. Násilí proti bojujícím	260
§ 202. Násilí proti nebojujícím členům námořních sil	261
§ 203. Násilí proti nepřátelským jednotlivcům, kteří nepatří k ná- mořním silám	261

V. Zacházení s raněnými a s trosečníky.

§ 204. Přízpůsobení ženevské konvence válčení na moři	262
§ 205. Ranění, nemocní a trosečníci	263
§ 205 a. Zacházení s padlými	263
§ 206. Nemocniční lodí	264
§ 206 a. Nemocniční lodí v neutrálních přístavech	266
§ 206 b. Oddělení pro nemocné	266
§ 207. Zřetelná barva a odznak nemocničních lodí	267
§ 208. Neutrální lodí, které pomáhají raněným, nemocným a tro- sečníkům	267
§ 209. Personál duchovní, lékařský a nemocniční	268
§ 209 a. Používání Konvence X. a zamezení zneužívání	268

VI. Vyzvědačství, zrada, válečné lsti.

- § 210. Vyzvědačství a zrada 269
 § 211. Válečné lsti 269

VII. Rekvisice, kontribuce, bombardování.

- § 212. Rekvisice a kontribuce v městech pobřežních 271
 § 213. Bombardování nepřátelského pobřeží 272

VIII. Zacházení s podmořskými telegrafními kably.

- § 214. Nejistota co do norem, jak zacházeti s podmořskými telegrafními kably 275

Kapitola IVa. Válčení ve vzduchu.

- § 214a. Normy před světovou válkou 277
 § 214b. Praxe za války světové 278
 § 214c. Dnešní stav 279

Kapitola V. Mimo-nepřátelské vztahy válčících.

I. O mimo-nepřátelských vztazích mezi válčícími vůbec.

- § 215. Fides etiam hosti servanda 281
 § 216. Různé druhy styků mimo-nepřátelských 282
 § 217. Povolení k obchodování 283

II. Pasy, ochranné průvodní listy, bezpečné průvody.

- § 218. Pasy a ochranné listy průvodní 284
 § 219. Bezpečné průvody 285

III. Vlajky parlamentářské.

- § 220. Význam parlamentářských vlajek 286
 § 221. Jak zacházeti s parlamentáři, kteří nejsou přijati 286
 § 222. Jak se nakládá s parlamentáři připuštěnými 287
 § 223. Zneužití parlamentářské vlajky 288

IV. Kartely.

- § 224. Definice a účel kartelů 289
 § 225. Lodi kartelové 290

V. Kapitulace a prosté vzdání.

- § 226. Ráz a účel kapitulací na rozdíl od prostého vzdání se 291
 § 227. Obsah kapitulací 292
 § 228. Forma kapitulace a prostého vzdání se 293
 § 229. Kdo je kompetentní uzavíratí kapitulace 294
 § 230. Porušení kapitulace a prostého vzdání se 295

VI. Příměří.

§ 231. Ráz a druhy příměří	296
§ 232. Klid zbraní	297
§ 233. Příměří obecná	297
§ 234. Příměří částečné	299
§ 235. Kdo je kompetentní uzavíratí příměří	300
§ 236. Forma příměří	300
§ 237. Obsah příměří	301
§ 238. Začátek příměří	302
§ 239. Porušení příměří	303
§ 240. Konec příměří	304

Kapitola VI. Prostředky k zabezpečení zákonného válčení.

I. O prostředcích k zabezpečení zákonného válčení vůbec.

§ 241. Válčení zákonné a nezákonné	305
§ 242. Jak je zákonné válčení do určité míry zabezpečeno	306

II. Stížností, přátelské služby a prostředkování intervence.

§ 243. Stížnosti vedené u nepřítele	307
§ 244. Stížnosti vedené u neutrální	307
§ 245. Přátelské služby a prostředkování	308
§ 246. Intervence se strany neutrální	308

III. Represalie.

§ 247. Represalie mezi válčícími na rozdíl od represálií v době míru	310
§ 248. Represalie jsou přípustny za každý nezákonný čin válečný	311
§ 249. Nebezpečí libovolnosti při represáliích	312
§ 250. Návrh na omezení represálií	314

IV. Trest za válečné zločiny.

§ 251. Pojem válečného zločinu	316
§ 252. Různé druhy válečných zločinů	316
§ 253. Porušení norem válčení	317
§ 254. Nepřátelské činy, jichž soukromí jednotlivci se dopustí zbraněmi	319
§ 255. Vyzvědačství a válečná zrada	320
§ 256. Záškodnictví	323
§ 257. Způsob trestání válečných zločinů	323

V. Braní rukojmí.

§ 258. Dřívější prakse braní rukojmí	324
§ 259. Moderní prakse braní rukojmích	324